

[Robert Pedersen.]

ønsket i mange år, men som først nu kan realiseres, fordi Den tyske demokratiske Republik nu har fået normaliseret sit forhold til de vesteuropæiske lande.

Vi har ingen betænkeligheder, men kan uden videre give forslaget vor tilslutning.

Kaj Larsen (FP):

Forslaget går ud på, at Danmark skal ratificere en konvention, der er sluttet mellem de 7 lande, der grænser op til Østersøen. Konventionens formål er, som det fremgår, at bevare og rationelt udnytte de levende rigdomskilder i Østersøen og Bælterne. Effektiviteten af denne konvention afhænger af, hvor mange der vil tilslutte sig konventionen, og det kunne måske være en idé at få at vide, hvor mange, det er, inden vi tilslutter os.

I øvrigt kan jeg tilsige mit partis støtte til dette forslag.

Mette Madsen (V):

På venstres vegne kan jeg anbefale, at Danmark ratificerer den foreliggende konvention om fiskeri og bevaring af de levende rigdomskilder i Østersøen og Bælterne.

Fra dansk side har man længe været interesseret i at få en ordening, der på den ene side kan skabe de bedst mulige betingelser for, at ikke alene fisk, men alle havets levende væsener kan bevares og forøges i det pågældende område, og på den anden side kan give, som der står i artikel I, det optimale udbytte til de mennesker, der skal leve af det, havet kan give.

I 1973 indbød Polens regering til en konference om disse problemer, og i de forhandlinger, der foregik i Gdansk i september 1973, deltog også de danske fiskeriorganisationer.

Ved at tiltræde denne konvention er vi med til at skabe rammerne om en afbalanceret udnyttelse og bevaring af det, der i konventionens titel meget præcist er kaldt „de levende rigdomskilder“. Det bliver herefter de tilsluttede nationers opgave ved et samarbejde i kommissionen og med støtte af fiskeriorganisationer, havbiologer og mange andre at udfylde disse rammer praktisk og fornuftigt.

Erik Hansen (RV):

Må jeg om det foreliggende forslag til ratifikation af fiskerikonventionen sige, at jeg for så vidt glæder mig over, at der ikke i lovforslaget og ej heller i ministerens fremsættelse står noget om, at man via denne kommission kan gennemføre det, man kalder totalt fangststop.

Når jeg lægger vægt på dette, og for så vidt også lægger vægt på at få det sagt her og nu, har det jo sammenhæng med, at denne kommission jo er den tredje i rækken. Først fik vi Østerdankommissionen, så Vesterdankommissionen og nu får vi her Østersøkommissionen.

Jeg behøver ikke at mindre ministeren om, at da vi i sin tid her i folketinget havde en, tror jeg nok at turde sige, forholdsvis skarp debat om laksefiskeproblemerne oppe ved Grønlandskysten, så var det jo i sammenhæng med, at vi dér var i den situation, at man i og for sig troede at kunne anvende en fiskerikommission til at gennemføre et totalt stop.

Jeg finder det væsentligt her at få understreget, at når vi opretter kommissioner for at bevare fiskebestanden, for at op-hjælpe fiskebestanden, så bruger vi de midler, som er normale til det. Vi forsøger at indføre, skal vi sige humane og fornuftige fangstredskaber, vi vil undgå en total opfiskning, og vi vil gennemføre fredninger. Men vi vil ikke med de midler, der her gives en regering i hænde, gå så langt, at vi vil gennemføre et totalstop, eventuelt i forbindelse med en eller anden politisk aktion. Jeg lægger vægt på at få disse ting understreget.

Jeg vil også gerne sige en anden ting, som står i bemærkningerne til forslaget, og det er, at man er i den situation, at man kan angive fangstkvantummet i Østersøen til 700.000 t. Det vil sige, det er betydelige mængder, der her er tale om. Når man tager disse 700.000 t, skal man også samtidig se på, at der alene for laksens vedkommende er gennemført en kvotering, alt andet er fri fangst.

Nu står vi jo nok over for — og her minder jeg om de aftaler, der er på vej på det internationale område — den situation, at man vel allerede kan begynde at mærke, at fordi fangstmulighederne om